

Diano, mám pro tebe malé překvapení,“ pronesla Faye.

„ V Dianiných smaragdových očích lemovaných hustými, jako uhel černými řasami se leskly slzy. Ještě stále se nemohla vzpamatovat z události oné noci. Pohlédla na Faye s napjatým výrazem.

No, mělo být ještě hůř.

Teď, když konečně vyšlo všechno najevo, Cassie pocítila podivnou úlevu. Už nemusí před nikým nic skrývat, už žádné lži a vyhýbání se Dianě a Adamovi. Její noční můra se měla přece jen vyplnit.

„Asi jsem ti to měla říct dřív, ale nechtěla jsem tě *ranit*,“ pokračovala Faye. V očích jí hrály zlatavé odlesky nelítostného vnitřního ohně.

Adam to rychle pochopil. Přelétl pohledem z Cassie na Faye a podle všeho došel k rychlému, zdrcujícímu závěru. Pohotově uchopil Dianinu paži.

„Ať je to, co chce, může to počkat,“ prohlásil. „Cassie by se měla jít podívat za mámou a –“

„Kdepak, rozhodně to nepočká, Adame Conante,“ skočila mu do řeči Faye. „Je na čase, aby Diana pochopila, co jsou její blízcí zač.“ Faye se prudce obrátila a znovu se zadívala Dianě do tváře. Její bledý obličej lemovaný vlasy temnými jako půlnoc vyzařoval podivnou euforii. „Sama sis je *vybrala*,“ sdělila své sestřenici. „Tvoje

---

nejlepší kamarádka – a *on*. Sir Adam, zosobněná ctnost. Chceš vědět, proč jsi jako představená spolku nebyla k ničemu? Chceš vědět, jaká jsi neskutečná naivka?“

Ostatní se shromáždili kolem a překvapeně je sledovali. Cassie v obličejích čarodějek a čarodějů kolem zachytila zmatek i náznak podezření. Světlo úplňku zářícího na západě bylo tak jasné, že prodlužovalo jejich stíny a osvětlovalo každičký detail krajiny dole.

Cassie si členy Kruhu jednoho po druhém prohlížela: urputně se tvářící Deborah, Suzan s dokonale krásným obličejem, který teď však byl podezřívavě zachmuřený, Melanie, která si vždy zachovávala chladnou hlavu, a půvabnou, skřítkovskou Laurel. Podívala se na Chrise a Douga Hendersonovy, divoká dvojčata, kteří stáli vedle plaše nahrbeného Seana, s ledově krásným Nickem za zády.

Nakonec upřela oči na Adama.

Stále držel Dianu za paži, ale v jeho hrdé, přitažlivé tváři bylo patrné napětí a ostražitost. Zachytil Cassiin pohled. Porozuměli si beze slov. Potom se Cassie zahanbeně odvrátila. Neměla právo spoléhat se na Adamovu sílu. Každou chvíli se celý Kruh dozví, jaká vlastně ve skutečnosti je.

„Doufala jsem, že budou mít v těle kapku studu a dokážou se ovládnout,“ dodala Faye. „Pro své vlastní dobro, když už ne kvůli tobě. Ale, jak je vidět –“

„Faye, o čem to, prosím tě, mluvíš?“ přerušila ji Diana, které právě došla trpělivost.

„O čem? No přece o Adamovi a Cassie,“ odpověděla Faye a dramaticky přitom vykulila zlaté oči. „O tom, jak si to tihle dva už nějakou dobu rozdávají za tvými zády.“

Její slova měla stejný účinek jako kameny vržené

---

do poklidné tůně. Následovalo dlouhé ticho, které znenadání přerušil Doug Henderson, když zaklonil hlavu a vybuchl smíchy.

„Jo, a moje máti tancuje u tyče nahoře bez,“ odpálkoval Faye.

„A matka Tereza je ve skutečnosti Kočičí žena,“ přisadil si Chris.

„Proboha, Faye,“ obořila se na ni Laurel. „Copak nevidíš, jak se shazuješ?“

Faye se usmála.

„Žádný div, že mi nevěříte,“ přikývla. „I pro mě to byl šok. Abyste tomu rozuměli, začalo to ještě předtím, než se Cassie přistěhovala do New Salemu. Adama totiž poznala už na Cape Cod.“

Ticho, které se rozhostilo tentokrát, bylo jiné. Cassie postřehla, jak Laurel spěšně pohlédla na Melanie. Všichni věděli, že Cassie v létě strávila pár týdnů na Cape Cod, a stejně dobře věděli, že Adam v té oblasti také nějaký čas pobýval, když pátral po mistrovských artefaktech. Cassie viděla, jak to všem po prvotním překvapení začíná docházet.

„Všechno to začalo tam, na pláži,“ pokračovala Faye. Očividně se dobře bavila jako ostatně vždy, když byla ve středu pozornosti. Působila svůdně a panovačně, když si olízla rty a pronesla lehce chraplavým hlasem slova, která slyšeli všichni kolem, přestože byla určená Dianě. „Musela to být láska na první pohled – teda alespoň se nemohli jeden druhého nabažit. Když se sem Cassie přistěhovala, dokonce o tom napsala i básničku. Jak to vlastně bylo?“ Faye naklonila hlavu na stranu a začala recitovat:

---

*„Noc co noc ležím a sním o něm,
o jeho políbku, jenž zaplavil mě touhou.
Prožila jsem s ním jen hodinu pouhou
a od té chvíle jsou mé dny protkány ohněm.“*

„To je fakt. Tak to stálo v její básničce,“ řekla Suzan. „Pamatuju si to. Byly jsme s ní ve starých laborkách a ona nám ji nechtěla přečíst.“

Deborah přikyvovala a v její drobné tváři bylo patrné pobouření. „Taky si na to vzpomínám.“

„Taky si nejspíš vybavíte, jak podivně se oba chovali při Cassiině zasvěcení,“ podotkla Faye. „A jak si Rádža na Cassie tak překvapivě rychle zvykl a pořád na ni skákal a olizoval ji. No, důvod je jednoduchý – Adam a Cassie se znali z dřívějšíka. Pochopitelně nechtěli, aby se to někdo z nás dozvěděl. Snažili se to ututlat. Nakonec ale byli přistiženi. Stalo se to v noci, kdy jsme u Diany v garáži poprvé použili křišťálovou lebku – Adam podle všeho doprovázel Cassie domů. Zajímalo by mě, jak *tohleto* dokázali zařídit.“

Teď byly s překvapeným výrazem na řadě Laurel a Melanie. Bylo jasné, že si vybavily, jak v tu noc po prvním rituálu s lebkou Diana poprosila Adama, aby Cassie doprovodil domů, a Adam po krátkém zaváhání souhlasil.

„Mysleli si, že jsou na útesu sami, jenže kdosi je sledoval. Dva malí svědci, moji dva malí kamarádi...“ Faye lenivě pohnula prsty s dlouhými, rudě nalakovanými nehty v náznaku hlazení. Cassie si bleskově spojila všechny souvislosti.

Ta *kořata*. Ti zatracení miniaturní upíři, co bydleli

---

u Faye v pokoji. Podle toho, co Faye říkala, to měli být její špióni. To s nimi dokázala nějak komunikovat?

Cassie zamrazilo u srdce, když se dívala na tu vysokou, temně krásnou dívku a vycítila cosi cizího a smrtícího, co se ukrývalo za jejíma přimhouřenýma zlatýma očima. Celou dobu uvažovala o tom, koho Faye myslí těmi svými „kamarády“, kteří sledovali ostatní a nosili jí čerstvé zprávy. Ani ve snu by ji ale nenapadlo něco takového. Faye se usmála jako spokojená kočka a kývla na ni.

Pokračovala dál s pohledem upřeným na Cassie: „Mám hodně tajemství. A tohle je jen jedno z nich. Zpátky k věci,“ obrátila se na zbytek skupinky. „V tu noc byli přistiženi při činu, když se... řekněme to slušně... líbali. Takovým tím způsobem, který by mohl klidně způsobit spontánní samovznícení. Nejspíš už nedokázali odolávat své spalující vášni.“ Povzdechla si.

Diana se teď dívala na Adama a čekala, že Fayino obvinění popře. Jenže Adam se zatnutými zuby hleděl přímo na Faye.

Diana se prudce nadechla.

„Navíc mám dojem, že se to nestalo jenom jednou,“ nenechala se rušit Faye a zkoumala své nehty s výrazem lítostivého ostychu. „Dělali to od té noci v jednom kuse, Diano. Když ses nedívala, tajně se scházeli. Tak třeba na maturitářku – je to vážně *smůla*, že jsi na něj tehdy nešla. Začali se líbat přímo uprostřed parketu. Podle mě se potom vydali někam, kde měli víc soukromí...“

„To není pravda,“ křikla Cassie, a jakmile to vyslovila, pochopila, že tím ve skutečnosti potvrzuje, že zbytek Fayina vyprávění pravdivý je.

Nyní všichni sledovali Cassie. Dokonce i Hendersonova dvojčata přešel humor. Jejich maličko šikmé modrozelené oči ji pozorně a napjatě pozorovaly.

Faye se obrátila na Dianu: „Chtěla jsem ti to říct, ale Cassie mě hrozně prosila, ať to nedělám. Byla úplně hysterická, brečela a škemrala – že by prý nepřežila, kdyby ses to dozvěděla. Nabídla se, že pro mě udělá cokoli. A právě tenkrát,“ vzdychla Faye znovu a pohlédla do dálky, „mi nabídla, že mi obstará tu lebku.“

„Cože?“ ozval se Nick. Jeho obvykle lhostejný výraz vystřídala nedůvěra.

„Přesně tak.“ Faye se opět zadívala na nehty, přitom však nedokázala skrýt úsměv, který jí škubal koutky úst. „Věděla, že chci lebku prozkoumat, a slíbila mi, že mi ji přinese, když budu mlčet. Co jsem asi tak mohla dělat? Neměla jsem prostě to *srdce* ji odmítnout.“

Cassie se kousla do rtu. Chtěla ječet, bránit se, že to tak nebylo... ale k čemu by to bylo?

Pak promluvila Melanie. „A předpokládám, že jsi taky neměla to srdce odmítnout tu lebku,“ zpražila Faye. V jejích šedých očích bylo patrné opovržení.

„No...“ usmála se omluvně Faye. „Řekněme to takhle – přece bych si nenechala ujít takovou příležitost.“

„To není k smíchu,“ okřikla ji Laurel, která vypadala šokovaně. „Já tomu stejně nevěřím –“

„Jak jinak by dnes v noci věděla, kde má lebku hledat?“ odpověděla Faye nenuceně. „Pamatuješ si, jak u tebe přespala, Diano, potom, co jsme na hřbitově pátrali po temné energii? Tenkrát se k tobě Cassie nechala pozvat a díky tvé Knize stínů zjistila, kde je lebka ukrytá. Ze všeho nejdřív ale ukradla klíč k sekretáři a prošmejdila

---

ho.“ Fayiny zlatavé oči se škodolibě třpytily. Nedokázala svůj vítězoslavný pocit dál skrývat.

Nikdo z Kruhu už nemohl zpochybňovat pravdivost jejích slov. Sami viděli, že Cassie šla najisto, když se vydala pro lebku. Z toho se nemohla nijak vykrotit. Cassie mohla jen přihlížet, jak v jedné tváři za druhou střídá nedůvěru výraz nelitostného odsouzení.

Jako bych se ocitla v *Šarlatovém písmenu*, pomyslela si zoufale, když tam tak stála vystavená jejich pohledům. Klidně by mohla být na pranýři s písmenem S připnutým na hrudi. Byla bezmocná, postavila se však zpřímá a snažila se neklopit oči a oplácet jim pohled. Nebudu brečet, umínila si. Nebudu uhýbat pohledem.

Vtom zahlédla Dianinu tvář.

Odráželo se v ní něco horšího než šok. Jako by byla úplně bez sebe. Zelené oči měla dokořán, nepřítomné a zdrcené bolestí.

„Přisahalas oddanost Kruhu. Slíbila, že ho nikdy nezradíš a nikdy nikomu z jeho členů neublíží,“ říkala zrovna Faye nakřáplým hlasem. „Jenže nám lhala. Asi to není zas až takové překvapení, když uvážíme, že je napolovic cizinka. I tak si ale myslím, že už se to táhne hezky dlouho. Ona a Adam měli dost času na to, aby si spolu pořádně užili. Tak, teď víte pravdu,“ zakončila Faye svůj výstup a s výrazem hlubokého uspokojení se přitom rozhlížela po zničených tvářích členů Kruhu. Zvláštní pozornost věnovala své mrtvolně bledé sestřenici. „Teď bysme nejspíš měli jít domů. Máme za sebou dlouhou noc.“ Ležerně se usmála a chystala se k odchodu.

„Ne.“ To jediné slovo stačilo k tomu, aby se Faye zastavila a všichni ostatní se otočili k Adamovi.

Cassie dosud nezažila, že by se jeho šedomodré oči někdy předtím takhle dívaly – připomínaly stříbrné blesky. Vykročil vpřed nenuceným krokem jako obvykle, a když Faye chytil za paži, nebyl v jeho gestu ani náznak násilí. Jeho stisk ovšem musel být přímo železný – Cassie to bylo jasné podle toho, že se mu Faye nedokázala vymanit a napůl uraženě, napůl překvapeně se podívala na Adamovy prsty.

„Už jsi řekla svoje,“ pověděl jí Adam. Prozatím se ovládal. Jeho hlas zněl tiše, ale slova mu klouzala ze rtů jako kusy dobřela rozžhavené oceli. „Teď jsem na řadě já. A vy všichni,“ otočil se na ostatní kolem a pohledem je přiměl zůstat na místě, „mě budete poslouchat.“